

Sak 5 Rammer for en moderne fiskeflåte

Fiskerinæringen er regulert gjennom et omfattende og detaljert regelverk som legger sterke føringer på hvordan flåten kan utformes, hvilke teknologiske løsninger som kan tas i bruk, og hvordan driften organiseres. Regelverket er utviklet for å sikre bærekraftig ressursforvaltning, trygg og effektiv drift, samtidig som det skal bidra til verdiskaping i kystsamfunnene. De mest sentrale rammeverkene er:

Havressursloven (2008) slår fast at de viltlevende marine ressursene tilhører fellesskapet, og at forvaltningen skal sikre bærekraft, økosystemhensyn og et langsiktig ressursgrunnlag. Loven danner grunnlaget for kvoter, reguleringer og kontrolltiltak.

Deltakerloven (1999) regulerer hvem som kan delta i norske fiskerier, og skal sikre at verdiskaping og aktivitet kommer norske kystsamfunn til gode. Loven har stor betydning for flåtestruktur, eierskap og kapasitet.

Fiskesalgslagsloven (2013) regulerer førstehåndsomsetningen av fisk og har stor betydning for markedsstruktur, lønnsomhet og kvalitet i næringen.

Skipssikkerhetsloven og tilhørende forskrifter fastsetter tekniske krav til fartøy, inkludert stabilitet, sikkerhetsutstyr, energibruk og maskineri. Disse kravene påvirker hvilke teknologiske løsninger som kan tas i bruk, og setter rammer for utvikling av nye fartøykonsepter.

Fiskerireguleringene, både årlige og flerårige, fastsetter kvoter, redskapsbruk, sesonger, soneadgang og fartøykvoter. Reguleringene har direkte innvirkning på fangstmønster, drivstofforbruk, utslipp og tilgjengelighet til fisken.

Internasjonale avtaler med kyststater regulerer soneadgang, kvotefordeling og forvaltning av bestandene.

Lowerk og reguleringer påvirker i stor grad hvilke teknologiske løsninger som velges, hvordan fartøyene bygges, og hvordan flåten kan operere. Regelverket legger føringer for kapasitet, driftsmønster og tilgjengelighet til ressursene, og har dermed også stor betydning for utslippene fra fiskeflåten.

Fiskeridirektoratet har varslet at klima skal få større plass i fiskerireguleringene. Samtidig er dette krevende i praksis, fordi regelverket skal ivareta mange ulike hensyn – biologiske, økonomiske, sikkerhetsmessige og samfunnsmessige – som ikke alltid er i harmoni.